



Kozca Hatibi

Hüseyin Şükrü Aslan

(1884–1965)

ISPARTA'NIN SÜTÇÜLER kazasına bağlı Kozca'da köy imamlığı yaptığı sırada Risale-i Nur'u tanıdı.

Bediüzzaman'ın Barla ve Isparta'da bulunduğu yıllarda zaman zaman onu ziyaret ederdi. Ailesi, bu ziyaretlerini "Ben Üstada gidiyorum diye veda eder, ancak on beş yirmi gün sonra dönerdi" sözleriyle hatırlıyor.

Bediüzzaman Hazretleri, bir Kastamonu mektubunda, Kozca Hatibi ile ilgili garip bir tevafuku şöyle anlatıyor:

"Aynı günde ben, at üzerinde seyahate (gezmeye) giderken, arkamda bir atlı sür'atle geliyor. İndi, ayağıma üzenkiye sarıldı. Tanımadığım bir adam. Dedim: 'Sen kimsin, bu kadar dostluk gösteriyorsun?' Dedi: 'Ben Kozca hatibiyim.' Halbuki Kastamonu'da hiç bu namda bir karye bulunduğunu bilmiyordum. Sonra geldim. İki Ispartalı asker yanıma geldiler. Birisi dedi: 'Ben Kozca hatibinden sana mektup getirdim.'

"Bu acip tevafuk bana, bu iki ayrı ayrı vilâyette, hem böyle tevafuk etmeleri, Risale-i Nur hizmetinde sadakatle çalışmalarına bir işarettir. Bu münasebetle Sabri, Kozca hatibine benim tarafımdan çok selam etsin. Onu, has talebeler içinde manevî kazançlara şerik ediyoruz. Hususî mektup yazmak âdetimiz olmadığından, ona ayrıca mektup yazamadığımızdan gücenmesin."

